

Slyším hlas z rádia

Karel Gott

Slyším hlas z rádia,
svět kolem usíná,
do tmy se boří.
Možná jsme poslední
a celý svět už spí,
jen hvězdy hoří.

Kdo pěsti zatíná,
když pozdě přicházíš,
čí jméno šeptáš?
Kdo s tebou usíná
a kdo tvůj parfém zná,
poslepu pozná tvou tvář?

Do tmy tvůj hlas zní,
poslední z posledních.
Pojď blíž, poď blíž.

Blíž, blíž zůstaň mi blízko jsem sám.
Blíž, blíž ta chvíle je všechno, co mám.
Prosím ať hvězdy zastaví pád,
žízním krok od pramenů.
Prosím ať hvězdy zastaví pád,
je málo snů, je málo snů,
je málo snů splněných.

Radio voice: Jestli Vám s námi bylo taky tak dobře
jako nám s Vámi, pak je radost oboustranná.

Slyším hlas z rádia,
sametem objímá.
Má barvu temnou,
něžná a záhadná,
a možná bezradná,
když hvězdy blednou.

Tak tady připíjím,
střelám, co minou cíl,
cestám, co netrefí Řím.
A tak ti připíjím,
a přitom dobře vím,
nikdy tě nevidím.

Do tmy tvůj hlas zní,
poslední z posledních.